

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 227 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 22 FEBRER 1913 ***

ELS INFANTS EN LA PRIMERA COMUNIÓ

El Sant Pare va donar a la Iglesia Universal una puríssima alegria al disposar que'ls infants s'acostassin a combrregar ja desde la primera edat de la raó. Desde llavors que veym com els petits de set y vuyt anys ab les manetes plegades y la cara radiant de goig y ignocencia reben a Nostramo. És cosa per demés bonica y consoladora!

Més això imposa als pares de família una obligació, vull dir que la fa més apremiant, perque lo que es aquesta obligació sempre l'han tenguda. Parlo de la obligació de ensenyarlos les nocions primeres de doctrina cristiana y les primeres oracions.

La primera Comunió que havia degenerat en alguns llocs en un acte de ostentació en el que l'aspecte relligiós arribava a apareixer com a secundari esdevé un acte relligiós de caràcter netament familiar.

Un nin de dotze anys pot anar a combrregar acompanyat de sos companys de escola y vigilat de sos mestres; un nin de set anys hi va molt millor acompanyat de sos pares.

Un nin de dotze anys pot aprofitar una preparació que li vulguin donar sos professors, un nin de set anys necessita el llenguatge del pare y de la mare. En va el mateix Sr. Rector, que es una mena de pare, s'encararà en ferlos apendre y entendre les primeres beceroles de nostra santa doctrina; més tot serà en va si no hi ajuden els pares.

Ara això se fa més necessari que may.

¡Quina llástima fa en els grans col·legis de ciutat veure ara la primera comunió dels infants.

A ells va el nin o nina a la edat de sis anys, poc menys que abandonat de

sos pares com una criatura que es portada al hospici.

Allà els mestres y professors, sens dupte ab la millor intenció, li volen encasquetar en el cap *los mandamientos* y el *padre nuestro* en una llengua forastera que el petit no enten ni pot entendre.

Quan ja sab de memoria aquella miqueta de castellá, pel istil de la miqueta que saben els lloros quan diuen «lorito real», arriba el día de la primera comunió.

Ja n'han sentit de sermons, ja, pero tots com si fossin en xino, sense entendrels.

Arriba el día; y'ls pares acaben d'espatriar aquella cosa mal comensada, portant la criatura a cas barber y a cala modista y a cas fotógrafo y parlantli de joguines y confits.

Un cop a la iglesia, me l'arrenquen de sos pares per anar ab la colla, senten com desde la trona les passen dos o tres oracions y'ls diuen un sermonet en castellá que no poden entendre, y a combrregar.

Si després ens adonam de que la criatura no sap lo que s'ha fet, no'n doném la culpa a ningú, nosaltres els pares la tenim tota perque badám, perque havém renunciat la paternitat en un acte en que no podíem ni devíem ferho, perque havém oblidat que Déu a qui demanarà comptes del nin es als pares, que Déu no l'ha fet pas naixer en la escola ni en el col·legi, sino en la familia posantlo a la falda de sa mare y en els brassos de son pare.

JAUME RAVENTÓS.

De «L'apat»

CLEMENCIA ISAURA

Un temps quant los reys mes braus
Uns ab altres batallaven;
Per conquerir regnes uns
Per guanyarne fama'ls altres;
Entre penyalars y boschs

En les mes aspres montanyes,
Dins sos castells gegantins,
Rodats de fortes murades,
Vivien los cavallers
Servits d'escuders y patjes
I ab ses esposes y fills
De la santa pau gosaven

Un d'aquests més rics senyors,
Cara horrenda, barba llarga,
Vivia dins son castell
Que sobre un pujol s'alsava.
Sols ne tenia una filla
Bella y pura com un angel.
Joves y vells que la veyen
Al punt d'ella se prendaven.
Mes lo pare no volia
Que la vessen, perque estava
Temerós qu'un estranger
Li robás sa filla aymada.
Ella, obeint, no sortia
Ni un pas fora les murades;
Y sola, callada y trista
Passava jorns y setmanes.
Una nit de gran tempesta
En que 'l vent furios bufava
Los trons endins retrunyien,
L'aigua queya a torrentades;
Un jove truca a la porta
Del castell y albert demana
Per pessar aquella nit
Tan feresta que l'esglaya.
Dins el pit de l'antic compte
Brollá la ca itat santa
Donant sens fer-sè pregar
A n'aquell viatjer posada.

El vell cavaller ansiós
D'hont vé y ahont vá li demana;
Y vol sebre si es guerrer
Y si n'es de noble casa.

Ell li contesta que ho es;
Qu'es defensor de la Patria
Y vá a guerretjar ab l'host
Del mes valent dels marques.

Axi parlaven els dos;
Y més hermosa que l'auca
S'hi presenta la donzella
La molt bella castellana.
Al punt que'l guerrer la veu
Se queda sense paraula;
De tant modesta y garrida
No n'havia vista d'altre.

Lo seu cor senti ferit,
Aqueils ulls lo encativaren
Y dins son pit s'encengué

D'amor la més pura flama.

Era ben tart, y lo vent
Feya estremir l'encontrada;
Encare brillava el llamp,
Deserts lo plà y serra estaven.

Dins lo castell tot reposa;
Tots gosaven dolça calma;
Sols dins una cambra rica
Trist lo donsell consirava.

Sospirant tota la nit
Les hores trobava llargues;
Desitjant que fos de dia,
Les perelles no aclucava.

Per lo gotic finestral
Al fi veu cleretjar l'aua;
N'era passat l'huracà;
Joliu el jorn despuntava.

Abans del guerrer partir
D'aquella molt noble casa
Declarà a la donzelleta
L'amor que'l cor li abraçava.

Els novells enamorats
Amor etern se juraren,
D'aquell amor cast y pur
Memoria eterna s'en guarda.

Quant aquell pare crüel
Va sobre lo que passava
Dins una torre ennegrida
Tancà a la molt bella Isaura.

El jove sap aquell fet
Y parteix sense tardansa
Fins al peu d'aquella torre
Aont plora la seua aymada.

Ella al sentirne la veu,
D'aquell que'l cor li traspasa,
Plena d'amor y amargura,
Li diu aquexes paraules:
«Mon bé, no temes que mud
Per molt que me sia amarga
La vida entre estes cadenes
Ab que per tu'm vetx fermada.

No t'angoxes; tornaten,
A la guerra cobra fama
Y ton valor premiarà
Nostro'n bondados monarca.
Jo vull abans que partesques
Donarte una recordança;
Ella te ferà present
Que ja may he d'oblidarte.

Es un senzill ramellet
De tres floretes boscanes:
Una rosa, una englantina
Y una viola morada.

Floretes que del meu plor
Están, com veurás, banyades....»
Y besantiles les llança
Al amant que s'esperava.

Lo doncell sobre el seu pit
Posà les flors benhaurades
Y enhardit, ple de valor,
Partí a lluytar per la patria.

La guerra seguia encesa,

L'inimic tot ho arrasa;
Mes nostro'n jove es un hèroe
Tot ho vens per ont ell passa.

Capdill sens igual valor
Recorre forts y murades,
A los llocs de mes perill
Allà com satjeta es llança.

Perseguit veu un guerrer;
Els inimics ja l'alcansen;
Mes ell corre y lo defensa
Y la vida al guerrer salva.

¡Oh quin desti tan injust!
Allà la mort, l'esperava.
Aquell cor plè de tendresa
Trespasat es d'una llansa.

Lo guerrer qu'ha defensat.
Es el pare de N'Isaura.
El pare de la qui estima
Y era la seua esperansa.

L'infelis enamorat
Al compte cayguent s'abrassa
Y ab congoxa de la mort
Li diu aquestes paraules:
«¡Ingrat! Per fill no'm volguéreu;
La vida are us he salvada.
Content muyr perque es per vós:
Axò es la meua venjansa.

Dareu a la vostra filla
Estes tres flors que banyades
Están de la meua sanc...
Digauli que muyr amantla!!...»

Y ab fervor besant la creu
Del puny de la seua espasa,
Murmurant lo nom de Deu
A Deu vola la seua ánima.

Lo Compte, ab remordiments
Y angoxa que l'aufagava,
Porta a sa filla la nova
De tan funesta desgracia.

La donzella sens ventura
Reb les tres flors malvirades,
Y consumida de pena
Morí la molt desdixada.

Mes al temps que lo cor seu
Lo derrer sospir exala
Vol dexar d'aquell amor
Una eterna recordansa:

Maná que les tres floretes
Fossen d'or y argent forgadas
Y cada any los trovadors
Ab cantars les disputassen.

Axi ho maná la molt bella
Y noble Clemencia Isaura;
Y cumplint sa voluntat
Celebra Jocs nostra Patria.

MARCELINA MORAGUES.

Cultu de la carn

L'EQUILIBRI DEL HOME PER LA CASTEDAT

Aquest es lo gran miracle del Cristianisme: la incorrupció de la carn, l'equilibri de la castedat, la rahó senyora, la rahó dominadora, la rahó regint al home, lo inferior subjecte á lo superior, los instints y apetits, folls y de-

sencarrilats, reclament dirigits y encaminats als nobles fins de la vida humana; quedant lo desordre de forces, que hi ha en l'home, ordenat y armonisat per la gracia, resultantne la bellesa del nostre llinatge; un llinatge d'homeas victoriosos, senyors de si melexos, triomfadors y sublins, divinissats y dignes de una conversa eterna ab lo Senyor dels Esperits.

LO CRISTIANISME ES LA SUBLIMACIÓ DE LA CARN

Per axó, caríssims, convé que'ns fixem profundament en la qüestió de la castedat, en la qual convergeix tota la nostra santa religió; perque la religió cristiana existeix per la carn humana, per axó dihem molt bé que es la nostra religió, puix sens la carn lo Cristianisme no existiria, es la sublimació de la carn; y per axó cada dia al dir lo Credo dreis, sols nos agenollam al pronunciar aquelles paraules: *Et incarnatus est...*

Per axó la Iglesia ha condemnat per hereges, als qui blasfemavan de la carn y la damnavan com cosa diabólica; y al revés, ella, á la carn de cristiá, als cossos morts, los guarda com reliquia, y'ls beneheix y'ls incensa com cosa sagrada, y vol tenirlos baix la seua protecció fins á l'hora de la transformació gloriosa que tots esperam.

CULTU CRISTIÁ DE LA CARN

La Iglesia, donchs, dona á la carn cristiana una especie de cultu que en últim terme se refereix á Deu, pero quan diferent del cultu que'l mon dona á la carn! La diferencia del cultu idolátrich al cultu cristiá. Quan l'home vé al mon, la Iglesia en lo sacrament del Baptisme ungeix ab los sagrats olis los sentits y la carn dels infants; y quan pera la multiplicació del nostre llinatge cumplint la *Lex Creatoris*, com diu Tertuliá, l'home y la dona se unexen en lo sacrament del matrimoni, quan se constitueix una nova familia, manantia puríssim de existencia, pera fer dels dos una sola carn, y axí continuar la serie de les criatures que sobre la terra han de conixer, amar y servir al Pare celestial, en lo sacrament del matrimoni, misteri del cultu diví, los esposos reben de la Iglesia benediccions y oracions y assistexen y prenen part en lo sacrifici de la carn divinissada del Verb etern, que se oferi á Senyor Omnipotent y Pare celestial en lo Calvari pera la santificació de tota carn.

Joseph, Bisbe de Vich.

EL CREDULISMO

Voy a demostrar que los que dicen no creer, que no quieren creer, que no pueden creer, son los más creyentes, los que más creen, los más crédulos.

Creen que no hay que creer, y sin motivo para ello lo creen.

Creen que no es necesario ni racional el creer, sino muy tonto y superfluo; y sin poder dar razón de lo uno y de lo otro, lo creen.

Creen que no ha habido en el mundo ni senyos ni héroes que hayan creído; y en su credulidad ignorantes! lo creen.

Creen que nosotros los católicos creamos

un sin fin de tonterías y de absurdos; y ¿son tan infelices, que lo creen.

Creen que las verdades de la fe son fantasmas sin substancia y que la Iglesia nos engaña; y sin saber de qué se trata, lo creen.

Creen que basta que un cura proponga una cosa, aunque sea un disparate, para que nosotros lo creamos; y es tal la necedad de esos creyentes, que lo creen.

Creen que la ciencia ha demostrado la falsedad de los dogmas y misterios católicos; y sin poder citar ni un solo caso, como unos bobalicones, lo creen.

Creen que todo lo que es de institución divina es una farsa, inventada por los curas, y es tal su ignorancia y tontísima fe, que lo creen.

Creen que se inventan los milagros; que según los tiempos se fingen nuevos dogmas; que la confesión es un negocio; que dejarse matar por Jesucristo es fanatismo; que ayunar es morir de hambre; que el rezar es de viejas y que en todo lo santo no hay más fin que el interés de los curas... y como palurdos, lo creen.

Noves d'Inca

SORTEIG DE QUINTOS.—Dia 16 d'aquex mes, a la Casa consistorial, se verificá el sorteigement dels mossos qu'enguany entren en quintes, presidit per les autoritats civil y militar de la Ciutat y presenciat per nombros públic.

A continuació posam els noms dels quintos y del número que los tocá en sort.

- 1 Francesc Grau Pascual
- 2 Mateu Ferrer Grau.
- 3 Andreu Melis Miquel.
- 4 Antoni Tortella Vallespir.
- 5 Guillerme Pujadas Llabrés.
- 6 Antoni Davó Llabrés.
- 7 Jordi Beltrán Maura.
- 8 Guillerme Alzina Ferrer.
- 9 Gabriel Mir Tortella.
- 10 Francesc Brunet Gelabert.
- 11 Matgí Janer Llabrés.
- 12 Gabriel Amer Albertí.
- 13 Juan Llompart Pol.
- 14 Juan Cánaves y Capó.
- 15 Juan Oliver Campins.
- 16 Pere Juan Risco Melis.
- 17 Pere Mairata Fiol.
- 18 Juan Pallicer Bellí.
- 19 Matgí Ferrer Melis.
- 20 Antoni Arrom Socias.
- 21 Juan Pujadas Tuiyol.
- 22 Josep Payeras Jaume.
- 23 Antoni Perelló Perelló.
- 24 Rafael Seguí Figuerola.
- 25 Guillerme Llompart Maura.
- 26 Bartomeu Martorell Galí.
- 27 Bernat Amer Fiol.
- 28 Guillerme Llobera Ferragut.
- 29 Francesc Serra Ferrer.
- 30 Llorens Ramis Llompart.
- 31 Bartomeu Martorell Tortella.
- 32 Miquel Beltrán Grau.
- 33 Miquel Cantarellas y Quetglas.
- 34 Gabriel Marqués Ramis.

- 35 Jordi Mut y Pol.
- 36 Juan Escanellas Saurina
- 37 Antoni Alorda Cantarellas
- 38 Victor Flores Horrachi.
- 39 Pere Juan Ferrer Oliver.
- 40 Bartomeu Pau Cantarellas Llinás,
- 41 Josep Areste Mora.
- 42 Miquel Garcias Llompart.
- 43 Bartolomé Aguiló y Aguiló.
- 44 Gabriel Campins Morey.
- 45 Juan Grau Nicolau.
- 46 Antoni Melis Salas.
- 47 Damiá Llompart Gurriga.
- 48 Bernat Martorell Sureda.
- 49 Gabriel Seguí Suau.
- 50 Jaume Aloy Llabrés.
- 51 Josep Brunet Vilaire.
- 52 Tomás Vaquer Torrens.
- 53 Gabriel Pujol Martorell.
- 54 Juan Salas y Alomar.
- 55 Andreu Fiol Figuerola.
- 56 Miquel Cantalops Quetglas.
- 57 Miquel Vidal Socias.
- 58 Miquel Vallespir Llabrés.
- 59 Josep Girau Pujol.
- 60 Antoni Bertard Arrom.
- 61 Juan Amer Mateu,
- 62 Pere Andreu Ferrer Salas.
- 63 Miquel Martorell Oliver.
- 64 Juan Siquier Carbonell.
- 65 Miquel Corró Mateu.
- 66 Jaume Reus Martorell.
- 67 Miquel Beltrán Company.
- 68 Bernat Ramis Bissellach.
- 69 Juan Prats Quetglas.
- 70 Miquel Cerdá Morro.
- 71 Josep Oliver Sastre.
- 72 Gabriel Seguí Pascual.
- 73 Antoni Ferrer Pascual.
- 74 Antoni Vives Llinás.
- 75 Gabriel Fornés Ferrer.
- 76 Ataulfo Macias Aparicio.
- 77 Bartolomé Llabrés Mulet,
- 78 Jaume Balaguer Domenech.
- 79 Antoni Simonet Llompart.
- 80 Guillerme Arrom Llompart.
- 81 Miquel Blanqué Arnau.
- 82 Pere Juan Ramis Beltrán.

BON TEMPS TENIM.—Y deym bon temps a les pluges, vent y fret que ha fet aquesta setmana per lo profitosas que haurán estat a nostros camps, quin sembradiu ara badará l'uy que donarán goix. A n-el pareixer, per dir bé, haurien d'haver esclatat els auballons y revengudes les fonts, puis es ben de planyer que n-al cor d'hivernada molts de pous hagin estat axugantse; però també es de planyer qu'al Bon Jesús sia tant bò y noltros tampoc agraits.

JA NO HI HA COMEDIA.—La companyia qu'era venguda per donar funcions dramátiques durant la corema, quines representacions dexaven molt que desitjar en quant a moralitat, diumenge passat ja doná la derrera funció y tocá els atapins. Es de suposar que no devia treure pels gastos.

NOTARIA VACANT.—De les dues notaries d'aquesta ciutat, n'hi ha una de vacant, per haver estat traslladat a Palma el Notari D. Josep Llabrés Llompart.

Segons noticies dita vacant se proveirà per oposicions entre Notaris.

INCIDENT RESOLT.—L'altre dia s'efectuá una vista pública, sobre un incident, en la Sala-Audiencia del Jutjat de 1.ª instancia. Presidí el nou Jutje Sr. Clapín, e informaren els missers D. Bartomeu Simonet de Palma y D. Miquel Pujades d'Inca.

El Sr. Simonet defensá la procedencia de l'acumulació d'un judici ordinari a la testamentaria d'en B. S. C. El Sr. Pujades, s'oposá a la pretenció de la part contrari, sostenguent que l'acumulació de referencia no está autorisada per la Lley, essent además perjudicial a les parts demandant y demandada.

El Jutjat ha resolt l'incident, denegant l'acumulació interesada per part del Sr. Simonet e imposant les costes a son client.

CONCENTRACIÓ DE RECLUTES.—Dia primer de Mars vinent se concentrarán en aquesta ciutat tots els mossos de la quinta de l'any 1912 pertenexents a la Zona militar d'Inca, que compren els partits d'Inca y de Manacor, menos els pobles de Campos y Santany.

De dits reclutes se n'han d'incorporar 140 a n-el Regiment d'Inca.

SERMONS COREMALS.—Continua assistint molta gent a n-els sermons qu'a nostra Parroquia fa'l P. Anatassi de Palafurgell.

Diumenge passat, al capvespre, predicant de l'educació que'ls pares deven donar a sos fills, entrá a una qüestió que may l'havíem sentit tractar desde la Càtedra sagrada y que considerám de capital interés per les families y la societat: Tractá de la emigració, pintant ab colors vius l'estat misserable de moltes persones que s'en van a les Amèriques a cercar riqueses y sols troben fam y la pèrdia de la fé y la religió de sos pares.

Digué que la Iglesia catòlica comensa a preocuparse de la emigració de sos fiys, y per axò ha fundat una gran associació per atendre a ses necessitats espirituals y temporals, però com el camp de l'emigració es tant ample moltes vegades se veu ab l'impossibilitat de no poder atendre a tots.

Reprová aquells pares que sempantetgen a sos fills perque vagin a cercar fortuna en terres tant llunyanes, aconseyant que si no hi ha medi de retenir els amigrants, al manco s'en vagin en la certesa de trobar una familia coneguda que los tenguin esment en les seues necessitats.

ORTOGRAFIA CATALANA.—L'Institut de Estudis Catalans fundat y subvencionat per la benemèrita Diputació Provincial de Barcelona, d'ont es President nostre estimat compatrici el M. I. Mossen Antoni Maria Alcover, acaba de donar unes nò mes ortográfiques de la llengua catalana.

Com no les vistes publicades en cap periòdic de Mallorca a n-el número qui vé comensarem a insertarles, cregut que nostros amics n'estarán contents.

SOBRE LES ELECCIONS.—Com haurán llegit molts de nostros lectors a la premsa diaria, les gestions que se feyeu encaminades a suprimir les eleccions a Mallorca fracassaren, y de nou han refermat els treballs electorals els partits que se disputen la majoria de la Diputació.

A Inca, com casi tots els pobles del partit, hi haurá lluyta encarnissada, y per tot se trebaya preparantse ab la confiança d'alcansar victoria. Apesar d'aquex fet hem sentit dir a caracterisats polítics que creuen qu'a n-el partit d'Inca no hi haurá eleccions, qu'en a ribá l'hora els diputats se proclamarán per l'article 29 de la Lley Elec

total.

També se diu que se posarán en candidatura pel partit lliberal dues persones d'Inca, D. Francesc Llabrés, Metje, y el Propietari L'Amon Domingo Alzina que conta en molts de vots personals a n-aquex districte.

Registre Civil

Moviment del mes de Janer

NAXAMENTS

- Dia 1—Antoni Gual Esteva, fiy de Josep y Francina.
 --Margalida Planas Llompart, fiya de Sebastia y Ayna.
 Dia 3—Catalina Amengual Ferrer, fiya de Miquel y Maria.
 Dia 6—Magdalena Vila Ferrer, fiya de Juan y Antonia.
 Dia 7—Victoria Ayna Llabrés Estrany, fiya de Ramon y Margalida.
 Dia 8—Juan'Ayna Llabrés Estrany, fiya de Sebastia y Joana.
 Dia 10—Juan Seguí Riusech, fiy de Miquel y Antonina.
 Dia 13—Maria Llabrés Más, fiya de Bartomeu y Catalina.
 Dia 16—Rafel Pericás Oliver, fiy d'Andreu y Maria.
 --Maria Barceló Pons, fiya de Pere y Juan'Ayna.
 --Francina Salas Mulet fiya de Gabriel y Catalina.

Dia 17—Miquel Mas y Fè, fiy de Miquel y Juan'Ayna.

--Josep Genestra y Ferrer, fiy de Miquel y Geronia.

Dia 19—Francina Fuster Sastre, fiya de Gabriel y Francina.

--Joan Bisellach Queiglas, fiy de Joan y Francina.

Dia 22—Mateu Tomás Jaume, fiy de Josep y Catalina.

Dia 23—Pere J. Solivellas Serra, fiy de Simó y Catalina.

Dia 24—Antoni Ximelis Martorell, fiy d'Antoni y Magdalena.

Dia 25—Juan'Ayna Pujades Salom, fiya de Miquel y Francina.

Dia 26—Joan Maymó Cantarelles, fiy de Jaume y Aya.

Dia 27—Francina Tortella y Llobera, fiya de Ma'eu y Maria.

--Francina Villalonga Company, fiya de Joan y Francina.

MATRIMONIS

Dia 11—Pau Martorell Gali, fadri, 27 anys ab Andreu Amer Fiol, fadrina, 28 anys.

Dia 14—Pere M. Rubert Ferrer, fadri, 36 anys, ab Juan'Ayna Seguí Trias, fadrina, 32 anys.

--Antoni Figuerola Prats, fadri, 24 anys, ab Sebastiana Capó Prats, fadrina 25 anys.

Dia 18—Nicolau Valriu Bausa, fadri, 26 anys, ab Paula Nicolau Balle, fadrina, 22 anys.

Dia 25—Bartomeu Seguí Ferragut, fadri, 24 anys, ab Esperansa Pieras Nicolau, fadrina, 23 anys.

--Bartomeu Llompart Llompart, fadri, 26 anys, ab Antonina Llobera Ferragut, fadrina, 22 anys.

--Guillerm Martorell Gali, fadri, 29 anys, ab Magdalena Janer, fadrina, 29 anys.

Dia 28—Joan Gelabert, viudo, 35 anys ab Antonina Ferrer, fadrina, 17 anys.

DEFUNCIONS

Dia 4—Gabriel Genestra Garau, 67 anys.

Dia 10—Joan Figuerola Ramis, 32 anys.

Dia 13—Martina Roig Perelló, 22 anys.

Dia 14—Antoni Garcia, 67 anys.

--D.ª Margalida Bennassar Rullán, 96 anys, de San Frara.

Dia 16—D.ª Carme Oliver Castelló, 80 anys.

Dia 22—Juan'Ayna Vallspir Figuerola, 23 anys.

Dia 24—Antoni Llompart Llinás, 70 anys.

Dia 25—Maria Ramis Llabrés, 17 anys.

Dia 26—Francina Llorens Almenar, 50 anys.

SUBASTA VOLUNTARIA

Dia 28 de Febrero de 1915 á las once de la mañana, en el despacho del abogado Don José Planas Cavalleria, 15, se venderá en pública subasta, si la postura acomoda, una casa compuesta de dos vertientes, de planta baja, dos pisos y corral situada en la ciudad de Inca señalada con el número 4 de la calle del Jardín.

Los títulos de propiedad, condiciones de la subasta é informes de la indicada casa, estarán expuestos en el mencionado despacho.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
 GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11— Esquina Borne. 118—PALMA
 SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
 BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
 NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
 Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRICIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá, ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitud al no comprar aquex preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartomeu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris católicos mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Librería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.